

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V.H.**, bytom X., V., zast. A.T., bytom N., P. proti žalovaným: **1/ O.V.**, bytom H., S., **2/ M.V.**, bytom H., S., obaja zast. JUDr. E.Š., advokátkou, Š., S., **o zaplatenie 1 324 059,47 Sk s prísl.**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.09.2010, č. k. 2 Cb 844/2001-374, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 27.09.2010, č. k. 2 Cb 844/2001-374 zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1 181,72 eur /36 600,53 Sk/ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že žalobca sa návrhom na začatie konania zo dňa 06.06.2000 a spresneným podaním zo dňa 09.12.2003 domáhal zaviazania žalovaných v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť dlžnú sumu vo výške 1 121 466,96 Sk, z toho istina vo výške 628 363,47 Sk a úroky vo výške 493 103,49 Sk s 11,3% úrokom z omeškania od 07.06.2000 a nahradiť trovy konania, nakoľko žalobca poskytol žalovaným na základe úverovej zmluvy zo dňa 15.4.1996 strednodobý úver z podporného úverového programu vo výške 2 mil. Sk pri riadnej úrokovej sadzbe 11,3% p. a., ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť podľa dohodnutého splátkového harmonogramu dňom 30.03.2001.

Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní konanom dňa 27.09.2010 uviedla, že nárok žalobcu je opodstatnený vo výške 1 181,72 eur a v uvedenom rozsahu uznala nárok žalobcu ohľadne istiny. K úrokom a úrokom z omeškania sa vyjadrí po podrobnej špecifikácii, keďže z obsahu návrhu na začatie konania nie je zrejmé, o aké úroky sa jedná.

Súd prvého stupňa mal dokazovaním za zistené, že medzi účastníkmi konania nie je sporná predmetná úverová zmluva a z nej vyplývajúci strednodobý úver poskytnutý pôvodným veriteľom U. a. s. /prv U., a. s./, Š., B.

Postúpená istina vo výške 628 363,47 Sk bola znížená o sumu odplaty uhradenej postupníkom vo výške 50 000 Sk a o sumu vo výške 184 404,27 Sk, ktorú poukázala banke N. podieľajúca sa na eliminovaní rizika banky pri poskytnutí úverov zo zdrojov PÚP. Z nesplatennej istiny bolo zároveň potrebné odpočítať aj sumu vo výške 300 000 Sk, použitú žalovanými na splatenie splátok, škodu vo výške 267 870 Sk, ktorej vznik a súvislosť s poskytnutým úverom nebola preukázaná a sumu 90 488 Sk, zaplatenú žalovanými na splátky úveru dňa 30.12.1998.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že nárok žalobcu je opodstatnený vo výške 1 181,72 eur /35 600,53 Sk/, pričom v konaní bolo potrebné rozhodnúť len o istine, preto súd rozhodol čiastočným rozsudkom.

Proti rozsudku podal žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodu, že v konaní nebol náležite zistený skutkový stav vecí, pretože súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a k pochybeniu došlo aj pri hodnotení niektorých dôkazov, v dôsledku čoho súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, včas odvolanie a odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť alebo alternatívne zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že zaviazá žalovaných v 1/ a 2/ rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne na istine sumu 628 363,14 Sk s 11,3% úrokom z omeškania od 29.06.2000 do zaplatenia, ako aj trovy konania, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniknú v rozsahu tohto plnenia povinnosti druhého žalovaného. Odvolateľ vo svojom podaní uviedol, že suma 50 000 Sk nebola uhradená žalovanými alebo treťou osobou na splátku úveru, ale ako odplata za postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o OPP zo dňa 04.07.2002. Ďalej suma vo výške 300 000 Sk, ktorá mala byť dlžníkmi uhradená dňa 21.1.1999, bola zúčtovaná na splátku úveru dňa 31.12.1998,

pričom k zníženiu pohľadávky banky došlo po prevedení úhrady na splátku, a teda splátka bola zohľadnená pred postúpením pohľadávky. Obdobná situácia platí pre sumu vo výške 90 488,97 Sk. Rovnako nemožno od súčasnej výšky pohľadávky odpočítať sumu vo výške 160 771,95 Sk, poukázanú N., pretože o túto bola znížená pohľadávka banky voči dlžníkom. Odvolateľ taktiež nesúhlasil s odpočítaním škody vo výške 267 870 Sk, pretože táto bola odpočítaná z kúpnej ceny za vydraženú nehnuteľnosť vo vlastníctve dlžníkov vo forme zápočtu pohľadávok zo dňa 10.09.2001 medzi kupujúcim G., s. r. o. a R., s. r. o., ktorá zastupovala na verejnej dražbe dlžníkov. Z uvedených dôvodov odvolateľ považoval výšku pohľadávky ohľadne istiny za transparentnú a korešpondujúcu s výškou pohľadávky podľa pôvodnej žaloby.

K odvolaniu sa podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.12.2010 prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadrili žalovaní, ktorý napadnutý rozsudok považujú za správny, nakoľko z listu U. zo dňa 17.12.2004 vyplýva dlžná istina po postúpení pohľadávky žalobcovi vo výške 393 959,20 Sk, t. j. po odpočítaní sumy vo výške 184 404,27 Sk uhradenej N. Zároveň suma 267 870 Sk bola kupujúcim, spoločnosťou G., s. r. o. ako pohľadávka kupujúceho neoprávnene započítaná na úhradu kúpnej ceny za predaný záloh, preto je potrebné znížiť celkový zostatok istiny úveru. Žalovaní nemajú vedomosť o takejto pohľadávke a jednostranné započítanie vykonala dňa 10.09.2001 spoločnosť G., s. r. o. voči R., s. r. o., ktorá už nemala oprávnenie na právne úkony v súvislosti s predajom zálohu, pretože jej plnomocenstvo udelené U. zo dňa 13.01.2000 zaniklo podpísaním kúpnej zmluvy s kupujúcim. Ani mandátna zmluva uzavretá medzi U. a žalovanými neoprávňovala U. na započítanie pohľadávok a spoločnosť G., s. r. o. mala sumu 267 870 Sk zaplatiť v súlade s kúpnu zmluvou, čím by sa dlh žalovaných na úvere znížil. Sumu 90 488,67 Sk zohľadnil súd v súlade s predloženými dôkazmi. Žalovaní taktiež predložili dôkaz o tom, že dňa 22.12.1998 uhradili na splátku úveru sumu vo výške 300 000 Sk a U. im dňa 08.12.1998 v súlade s čl. IV ods. 13 dala súhlas na vykonanie splátky úveru v sume 300 000 Sk. U. však zaúčtovala zaplatenú sumu na splátku úveru v sume 209 511,33 Sk, na úroky zaúčtovala sumu 62 394,58 Sk a na úroky z omeškania sumu 28 094,09 Sk. Nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa je správny, žalovaní odvolaciemu súdu navrhli rozsudok potvrdiť v celom rozsahu a žalobcu zaviazat' k náhrade trov konania.

Žalobca vzal prostredníctvom zástupcu dňa 15.02.2011 odvolanie v celom rozsahu späť, pretože po vzájomnom jednaní so žalovanými našiel spôsob, ako celý spor vyriešiť k spokojnosti obidvoch sporových strán.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ preskúmal podanie a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie odvolacieho konania.

Podľa ust. § 207 ods. 2 O. s. p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa ust. § 207 ods. 3 O. s. p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Keďže odvolateľ vzal počas odvolacieho konania svoje odvolanie späť celkom, odvolací súd v zmysle ust. § 207 ods. 3 O. s. p. odvolacie konanie zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 3. mája 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová